

han kunde gaae ind paa en Forhandling i Mødet idag. Der har ikke i Udvalget været veist noget Spørgsmaal om at udsætte denne Sag; hvis dette havde været Tilfældet, og hvis der havde været et Fleertal for at udsætte den, skulde jeg selvfølgelig have henvendt mig til den ærede Formand med Anmodning om ikke at sætte Sagen paa Dagsordenen idag; men derom har der, som sagt, slet ikke været Spørgsmaal. Endnu i Udvalgsrådet idag var der ikke fra nogen Side Spørgsmaal derom, og jeg kan heller ikke see nogen Grund til at gjøre det. Jeg kan godt forstaae, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl), som er det Medlem af Udvalget, der har stillet dette Forslag om en Conference med Ministeren, som kun fik et af de andre tilstedeværende Medlemmer for sig, støtter det Forslag, der nu er fremkommet her idag, uagtet han erklærer, at en Conference med Ministeren ikke vil bringe ham til at forandre sin Mening. Jeg kan sandelig godt forstaae, at han støtter dette Forslag, thi han mener, at denne Sag skal drøftes endnu yderligere, skøndt den er drøftet — og jeg tør sige det til Roes for det ærede Medlem, — ved hans Bestræbelser ganske overordentlig vidtløftigt. Jeg kan, som sagt, godt forstaae, at han endnu kan ønske Oplysninger, men enhver Ting maa dog have en Ende, og jeg kan derfor ikke see nogen Grund til idag at udsætte denne Sags Forhandling.

Søgsbro: Jeg kan dog ikke see Andet, end at der er meget god Grund til at udsætte Sagen. Det er jo, som oplyst af den høitærede Formand, 15 Dage siden, at Fristen til at stille Vædringsforslag udløb, men vi have hørt, at den høitærede Minister først har indleveret sine Vædringsforslag sidste Torsdag, og de ere først omdeelte i Fredags, saa dette er en meget kort Frist for Medlemmerne, naar der foreligger saa vigtige Vædringsforslag som disse. Jeg troer ogsaa ganske vist, at det er gaaet flere Medlemmer som mig, at de, efter

den Behandling, Sagen fik sidste Gang, og efter den Afstemning, der dengang faldt, ere blevne overraskede ved at see flere af de Forslag, der ligge for, og naar man seer, hvilken Uenighed der har været mellem Udvalgets Medlemmer, idet der er stillet saa mange Vædringsforslag og Undervædringsforslag fra dets enkelte Medlemmer — der er kommet saadanne taftes, ja endnu idag —, saa kan der vel for Medlemmer af Udvalget og da endnu mere for Medlemmer af Thinget være Grund til at sige, at de have ikke havt Tid til at overveie saa vigtig en Sag. Det er jo saaledes fremhævet, at f. Ex. § 10 er af meget stor Betydning, og for mig staaer det, som om denne Paragraph kan faae en saa stor Betydning, at en Afstemning derover til den ene Side kan forspilde, hvad dette Thing nu i over 20 Aar har arbejdet for i Fæstesagen. Jeg skulde derfor meget beklage, om vi idag kom til Afstemning, uden at vi have havt Leilighed til alvorligt at overveie Sagen og tillige uden at saa mange fraværende Medlemmer have vidst, at de Forslag, der nu foreligger, ville komme for, og endnu mindre have de kunnet vide, at saamange af Udvalgets Medlemmer i Hovedsagen have villet slutte sig dertil. Der er dernæst et Hensyn til, som det forekommer mig, at Medlemmer, der ere udenfor Udvalget, kunde have ønsket taget, og det er, at, naar der fremkommer Forslag, der ere saa forskellige fra, hvad der vedtoges ved 2den Behandling, der da blev givet et Tillæg til Betænkningen, for at vi kunde faae Leilighed til at blive bekendte med, hvad der er blevet forhandlet mellem Ministeren og Udvalget — vi have nu imidlertid hørt, at der ikke har fundet en saadan Forhandling Sted — og hvad der havde bragt Udvalget eller dets enkelte Medlemmer til at gaae ind paa disse Forslag. Det er en Fremgangsmaade, der er fulgt tidligere, og som, naar vi saa hurtigt skulle beslutte os, ogsaa var ønskelig her. Nu have vi havt Leilighed til at høre den ærede Ordfører udvillig Ud-